

Adam A7X

Solid hemstudioklassiker i ny version

Text: Johannes Oscarsson



En studio- och hemstudio-klassiker har sedan tidigt 2000-tal varit tyska Adam:s modell A7 som kombinerat prestanda, prisläge och den ikoniska banddiskanten till en smakfull balans. Så vad händer när firman låter teknik och prestanda från den nyare toppserien SX spilla över och uppdatera A-serien? AX händer, det är vad som händer.

Den definitivt utmärkande beståndsdel i Adam:s högtalardesign är den karakteristiska ART-banddiskanten. Sedan företagets födelse 1999 har man använt och vidareutvecklat principer från 60-talet för att förfina tekniken, med moderna material och tillverkningsmetoder. Den Berlin-baserade fabriken bygger banddiskanterna för hand och är i dag inne på andra generationen av sina element, med högre effektivitet och frekvensgång samt en bredbandig förstärkare för att matcha det.

Företaget har flera produktserier: lågpris-

modellerna i F-serien, den studio/hemstudio-orienterade AX-serien, och toppserien SX, som går hela vägen från en sextummare till dubbla tolvummare med två sjuummare som extra bonus i de allra största studio-huvudhögtalarna. När SX-serien etablerat sig uppdaterade man den gamla A-serien och här är vi nu. A7, deras kanske mest spridda modell, på grund av format och prisläge, har fått ett X i modellnamnet. X:et delas med den uppgraderade banddiskanten som nu heter X-ART: eXtended Accelerating Ribbon Technology.

Principen är att banddiskanten är veckad, vilket gör att när membranet flyttar sig en bit flyttar sig fyra gånger så mycket luft som om membranet vore platt, och man får ut mer än dubbelt så mycket akustisk energi. Tittar man igenom Adam:s grafer är fler fördelar med deras design en jämn impedansgång och mycket rak fasgång.

NYA GENERATIONEN

När det här X:et införlivades i produktserien och tekniken byggdes om, utökade man frekvensgången hos banddiskanten till 50 kHz och



TYP Aktiva tvåvägs-studiomonitörer
INGÅNGAR 1 linje (XLR), 1 linje (RCA)
KONTAKTER 1 IEC apparatkontakt för ström
TILLVERKNINGSLAND Tyskland/Kina
MÅTT 33,7 cm x 20 cm x 28 cm (W x D x H)
VIKT 9,2 kg
PRIS 5 295 kronor styck
DISTRIBUTÖR (NO, DK, SE, FI) Nordic Audio
 Distribution, www.nordicaudio.eu

A7X känns ärligare och låter mig hitta rätt mängd diskant i knepiga källor som röst, syntar och stråkar utan att vara lika brutala som Adam A7.

hos förstärkaren till 300 kHz. Vikten landar på modesta 0,17 gram (!). Poängen är inte nödvändigtvis att skryta i specifikationsbladet utan snarare att leverera jämn frekvensgång i det hörbara området.

För att minska distorsionen och höja lyssningsnivån har förstärkarna fördubblats i effekt till 50 Watt (diskanten drivs med klass AB) respektive 100 Watt (mid/bas-elementet drivs med en PWM-förstärkare). Skiljelinjen mellan elementen och förstärkarna går vid 2,5 kHz. Även baselementet är nydesignat med en större, 1,5" talspole till samma sorts element som i förra generationen, en kol/glasfiber/rohacell-konstruktion. Drömmen är att ha ett membran som agerar som en idealisk piston och kan röra sig

omedelbart utan att deformeras och skapa övertoner. Papperet säger att frekvensgången är 42 Hz till 50 kHz med mindre än 0,5 procent harmonisk distorsion vid 90

FRAM- OCH BAKSIDA

dB – och då pratar vi om frekvenser under 100 Hz. Det brukar vara betydligt knepigare att ordna låg distorsion vid låga frekvenser, så siffran är imponerande. Utöver signatur-elementet banddiskanten, är framsidan traditionell: diskant överst, woofer i mitten och framåtriktade basreflexportar längst ner. Mellan dem finns en nivåkontroll och en på/av-knapp. Jämfört med föregångaren A7 har det tillkommit en basreflexport och kontrollerna centraliserats – i mitt tycke ger hela högtalaren ett mycket mer balanserat intryck på detta sätt.

De stealth-bombar-inspirerade avfasningarna på överdelen av monitorn hjälper till att undvika

diffraktion, att diskant strålar ut från de hårda kanterna och agerar som andrahands-källor, vilket skapar en del utsläckningar.

Baksidan på den mattsvarta lådan har städats upp avsevärt, nu finns ingen kylfläns som tar upp utrymme i djupled och chassit ser nästan sparsmakat ut. En obalanserad RCA-ingång och en balanserad XLR-ingång samsas med tre akustikkontroller, en strömkontakt och en spänningsväljare för strömförsörjningen.

De tre akustikkontrollerna är nuförtiden med fasta värden istället för steglösa potentiometrar, så det är lättare att matcha men svårare att finjustera. Det är fortfarande skruvmejsel som gäller för justering dock. Ett shelf-filter från 300 Hz är tänkt att kompensera för hur högtalaren placeras, medan nästa kontroll höjer eller sänker diskantens nivå med $\pm 2,5$ dB (det vill säga allt ovanför 2,5 kHz). Det sista filtret är också ett shelving-filter, som rör allt ovanför 5 kHz. Shelving-filtren har ett omfång på ± 6 dB.

Jag är lite förvånad över akustikkontrollerna, det är sällan jag känt ett behov av att i två olika steg kunna justera diskanten på det sätt som här erbjuds, medan jag däremot ofta behövt ►

UTMANAREN!

Magnitude Pro Audio

Professionella högtalare för PA och installation.

Kontakta oss för mer info!



www.hemsat.se
info@magnitude.se
 Tel: 033 -226380



kunna plocka bort lite bas kring 100-200 Hz beroende på högtalarens placering vid ytor eller bakvägg. Basfiltret kan till viss del hjälpa men kapar så mycket basprestanda att det inte känns så aktuellt. I princip har vi separat styrbar tonkontroll för bas och diskant på högtalarna och just det imponerar väl inte så värst.

DAGS ATT ÅKA

Ni som läst mina tidigare recensioner vet vad jag brukar börja spela när jag testar högtalare. När lådorna väl står på sina stativ och har kopplats in till sin ljudkälla (Metric Halo:s ULN-8), brukar jag börja med ett orgelstycke. Det avslöjar högtalare och hörlurar som har ojämn frekvensgång i basen. Det går inte att gömma detaljer när man har en frekvensgång mellan 16 Hz och 25 000 kHz.

Ton Koopman spelar Bachs *Prelidium i a-moll*

PLUS

- Tydlighet
- Snygg, naturlig ljudbild
- Prisvärd

MINUS

- Något skarp diskant
- Inte så användbara akustikkontroller

på orgeln i Maassluis Stora kyrka i Nederländerna. Adam:s A7X ger ett skönt, tydligt och avslappnat ljud, med lite etsad diskant – den är något förhöjd mellan 8-12 kHz jämfört med min referenslyssning (ATC SCMS0A SL Pro, listpris 144 500 kronor mot A7X för 10590 kronor).

Men här är det intressanta apropå referenslyssning: lyssnar jag någon längre tid i ena systemet låter det andra systemet helt tokigt när jag byter – men båda högtalarna låter verkligen bra var för sig. Lyssnar jag längre tid på ATC och byter till Adam A7X är diskanten lite skarp som sagt, medan längre lyssning i Adam gör att bytet till ATC känns lite mellanregister-hajpat.

En ytterligare jämförelse, i något mer likartad prisklass är alltså på sin plats: jag tar fram ett par Genelec 8020B från mitt fältinspelnings-kit och riggar upp dem tillsammans med A7X. Efter kalibrering kan jag växla mellan dem och bilda mig en uppfattning. De större A7X levererar ett fyligare ljud med mer tryck, även om 8020 för sin storlek är kända för orimligt bra basprestanda. A7X presterar mycket tjustigt i sammanhanget med en både vackrare och mer naturlig klang, förmodligen skulle en del beskriva det som ”öppet”. Genelec är något mer framträdande i mellanregistret, där Adam är jämn och fin. Igen är det lustigt att växla mellan högtalarna, eftersom örat så snabbt vänjer sig vid vad man lyssnar på och tar det som referens. En rocklåt som jag börjar avlyssna med 8020B låter näsig i A7X, men

ett pianostycke som A7X spelar först låter som att pianisten spelar una corda, där inte samtliga strängar slås an i instrumentet och ger ett slöare ljud. Så det här med jämförelser är lite knepigt även om intrycket i denna jämförelse är att Adam generellt är bättre. Så låt oss beskriva Adam A7X lite närmare.

ADAM A7X

Botten är naturlig och känns kontrollerad, med möjlighet att tydligt separera baskage och elbas om man skärper öronen. Självfallet är det så att lådornas storlek gör att man inte får alla oktaver bas, men det behövs inte nödvändigtvis alltid. Örat är bra på att rekonstruera bas efter vilka övertoner som finns, och de mixbeslut jag tagit i de mindre Adam-lådorna fungerar bra i större system.

Mellanregistret känns en smula framhåvt och gör att mixarna låter lite snällare när de spelas i referenssystemet, då mina öron kompenserar för den lilla näsighet som jag upplever i A7X. Den omtalade banddiskanten gör sitt jobb bra med jämn och fin spridning, luftighet och tydlighet. Det går baske mig att höra skillnad på tamburin- och hi-hat-slag på samma slag. Nu har jag inte den tidigare A7-modellen här att jämföra med rakt av, men mitt minne av A7 var att dess diskant var betydligt elakare och gjorde mig klart oekväm. A7X känns ärligare och låter mig hitta rätt mängd diskant i knepiga källor som röst, syntar och stråkar utan att vara lika brutala som A7.

Till sin karaktär skulle jag säga att det är en tydlig monitor, det är inte en snäll högtalare, utan låter som ett arbetsredskap att producera i. Stereobilden blir väldefinierad och alla sju panoreringspositionerna är klart urskiljbara, samtidigt som ljudbilden som helhet kan fås att bli väldigt sammansmält. När jag lyssnar igenom olika färdiga produktioner för att bilda mig en uppfattning om A7X:s generella karaktär tänker jag: tydlighet, punch och rock.

Tydligheten är ett så starkt kort för A7X att det påminner mig om en treväghögtalares analytiska förmåga. Adam har lyckats extremt bra med att pressa in hög prestanda i ett litet format till ett rimligt pris.

SAMMANFATTNING

Adam A7 är fortfarande en bra studiomonitor även om den inte föll mig personligen helt i smaken. Men den uppdaterade A7X gör ett betydligt bättre intryck. Det här är riktigt, riktigt bra tvåväghögtalare som levererar över hela registret. Beroende på material är diskanten lite skarp för min smak. Stereobilden är tydlig, bred och pålitlig.

Apropå pålitlighet så kommer A7X med fem års garanti från fabriken. Det finns verkligen inte mycket att beklaga sig över med dessa mattsvarta proffsmonitorer som levererar imponerande prestanda. **mm**